Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

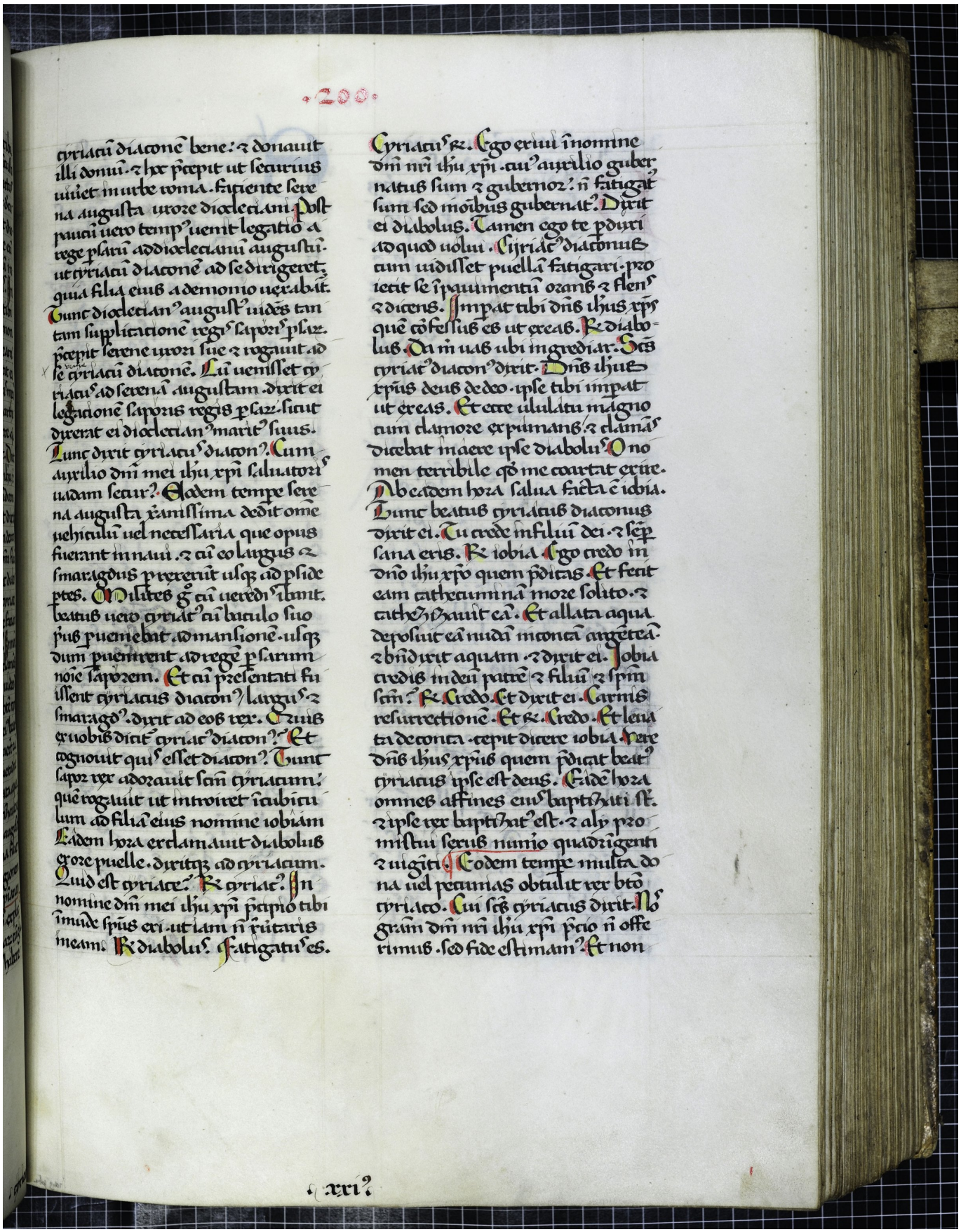

cyriacū diaconē bene: ⁊ donauit illi domū ⁊ hoc p̄cepit ut securius uiuet in urbe roma. Faciente sere na augusta uxore diocletiani. Post pauci uero temp⁹ uenit legatio a rege p̄sarū ad diocletianū augustū. ut cyriacū diaconē ad se dirigeret, quia filia eius a demonio uexabit. Cum diocletian⁹ august⁹ uidēs tan tam supplicationē regis saporis p̄sar. p̄cepit serene uxori sue ⁊ rogauit. ad se cyriacū diaconē. Cū uenisset cyriacus ad serenā augustam. dixit ei legationē saporis regis p̄sar. sicut dixerat ei diocletian⁹ marit⁹ suus. Tunc dixit cyriacus diacon⁹. Cum auxilio dn̄i mei ihu xp̄i saluatoris uadam secū. Eadem tempe sere na augusta ꝑamissima dedit omē uehiculū uel necessaria que opus fuerant in naui. ⁊ cū eo largus ⁊ smaragdus p̄cesserūt usq; ad p̄sidē pes. Milites g̃ cū uenerēt ibīt. beatus uero cyriac⁹ cū baculo suo p̄cedebat. ad mansionē. usq; dum peruenirent. ad regē p̄sarum noīe saporem. Et cū p̄sentati fu issent cyriacus diacon⁹ largus ⁊ smaragd⁹. dixit ad eos rex. Cuius cui nobis dicat cyriac⁹ diacon⁹? Et cognouit qui esset diacon⁹? Tunc sapor rex adorauit scm̄ cyriacum. quē rogauit ut introiret sm̄ habitū lum ad filiā eius nomine iobiam Eadem hora exclamauit diabolus ore puelle. dicitq; ad cyriacum. Quid est cyriace? R̄. cyriac⁹. In nomine dn̄i mei ihu xp̄i p̄cipio tibi immūde spūs exi. ut iam n̄ frūtaris meam. R̄. diabolus. Fatigatus es. Cyriacus R̄. Ego exiui in nomine dn̄i nr̄i ihu xp̄i. cui⁹ auxilio guber natus sum ⁊ gubernor. n̄ fatigat sum sed morbus gubernat⁹. Dixit ei diabolus. Tamen ego te p̄duxi ad quod uolui. Cyriac⁹ diaconus cum audisset puellā fatigari. pro iecit se i p̄cumbentū orans ⁊ flens ⁊ dicens. Impat tibi dn̄s ihus xp̄s quē cōfessus es ut exeas. R̄. diabo lus. Da mihi locū ubi ingrediar. Dic cyriac⁹ diacon⁹ dixit. Dn̄s ihus xp̄us deus de deo. ipse tibi impat ut exeas. Et exiit ululatu magno cum clamore exprimens ⁊ clamās dicebat maere ipse diabolus. O no men terribile qđ me coartat exire. Ab eadem hora salua facta ē iobia. Tunc beatus cyriacus diaconus dixit ei. Tu credē in filiū dei. ⁊ sēp sana eris. R̄. iobia. Ego credo in dn̄o ihu xp̄o quem p̄dicas. Et fecit eam catheczizauit eā. Et allata aqua deposuit eā nudā in conca argētea. ⁊ benedixit aquam. ⁊ dixit ei. Iobia credis in deū patrē ⁊ filiū ⁊ spm̄ scm̄? R̄. Credo. Et dixit ei. Carnis resurrectionē. Et R̄. Credo. Et leua ta de conca. cepit dicere iobia. Vere dn̄s ihus xp̄us quem p̄dicat beat⁹ cyriacus ipse est deus. Fide hora omnes affines eius baptizati sūt. ⁊ ipse rex baptizat⁹ est. ⁊ alij p̄ mistui secus nūmo quadrigenti ⁊ uigiti. Eodem tempe multa do na uel peramas obtulit rex bt̄o cyriaco. Cui sēs cyriacus dixit. Nō gram̄ dn̄i nr̄i ihu xp̄i p̄cio n̄ offe rimus. sed fide estimam⁹? Et non